

Algade/Budolfi Kirke

Brev til vennen Krustrup.

Morten Nielsen. Breve fra Morten Nielsen. E-bog Gyldendal 2017, side 80-83

28/9 43.

Kære Krustrup.

Tak for dit Brev, der som sædvanlig var fuldt af Forbandelser, og kort. Det er godt, vi ikke kan lade Samfundet være i Fred. Men der skal jo pirkes til det andre Steder end i Vennebreve. – Tror du ikke du er den bedste Læser af os to? Jeg har fået den fortræffelige Idé at *du* skal gi' dig til at læse Marx. Så kan du forklare mig Dogmatikken.

Jeg sidder og skriver til dig i en Hvirvel af overstregede Vers. Det er et godt Tegn. I de sidste Måneder har jeg ikke kunnet skrive ordentligt på den Slags, Kroppen har ikke villet. Jeg har herhjemme holdt mig til langsom Prosa. Anmelderi og en Kronik i Soc-Dem. og en Novelle forleden Dag, den er ikke færdig. Nu vrinsker Hjertet igen som en Stridshest. I Går Aftes sad jeg og opbrugte Hjerne og Marv fra Kl. halvni til halveet, der kom 2½ Vers på otte Linjer ud af det. Jeg mangler det sidste lille Led på 4 Linjer og en Stramning af det hele. Men det værste var overstået, da jeg gik i Seng med Flimmer for Øjnene.

Hele Dagen havde også været en Forberedelse til at skrive et Digt. Om Morgenen lå jeg i Sol og læste Kulturhistorie. Om Formiddagen cyklede jeg i kold Septemberluft Ærinder med en Pige på nitten, der er frisk som et Æble. Hun ventede på mig udenfor en Cigarbutik i en lang Gade, lang, smal og våd, og da jeg kom ud igen støvede det i Luften af Fugtighed og Sol og for Enden af Gaden skinnede Budolfi Kirketårn op af det våde; – hvidt mod Husene og Asfalten og Himlen (den var eventyrlig blå.) Et andet Sted stod jeg og ventede på *hende* udenfor en Kiosk. Dér var Udsigten rektangulær, på Højkant, en lang Gade der gik nedad, og grå Huse, der fik de samme våde Schatteringer som noget Skov på en Bakke, ude på den anden Side af By og Jernbanestation og den Slags. Og Gaden skinnede i Øjnene så det gjorde ondt, med et Spil af Lys og Skygge og firkantet Mørke fra Biler og Cykler. Og hele Tiden dette Støv af Regn og stærk Sol i Luften.

Vi cyklede også om Eftermiddagen, da var det hele gråt og lavt, med Regnbyger, så man blev køn i Ansigtet. Jeg stod et Sted på en Vej og ventede (vi cyklede og ventede), – lav grå Himmel, mørkegrønne Grene på Frugtræerne, mørkegrønne Hække, hurtig Regn i Nakken og pludselig en Regnbue. Pragtfuldt.

På Hjemvejen fik jeg 30 Cigaretter hos en hvidhåret Cigarhandlerske der var blevet gal af Glæde over at ha' noget og sælge. Og så satte jeg mig til at ryge dem, skiftevis over en Samling Aforismer (meget tilfældige) der hedder "Sådan er Kærligheden, Madame!" og over Esther Nagels ufærdige Roman, der er frisk og fuld af Arrigskab.

Om Aftenen da det var trekvartmørkt gik jeg en Tur på 10 Minutter lige inden Spærretiden, og der var det jeg tilfældigvis fik Øje på en Stjerne, der gyngede op og ned i Blikket på mig i samme Rytme som mine Skridt.

Og så satte jeg mig ind til "Familien Hansen", der buldrede lystigt i Radioen, og gav mig febrilsk og skeptisk i Gang med at skrive de Banaliteter ned, man altid skal igennem før det begynder at vise sig, det der er det rigtige. Det er mærkværdigt, men det er der, altid, Tæppet af obligate Ord og af det, man *plejer* at skrive (og i ukritiske Øjeblikke forveksler med "Personlighed"), – hver eneste Gang man går i Gang med noget nyt.

– Ja, sådan kan det gå: Jeg skriver til en vis Mogens Krustrup, der på et vist Tidspunkt boede i Østbanegade i København, ham begynder jeg i alle Tilfælde at skrive til, og så ender det med at jeg for en ufødt Offentlighed beskriver i interesserede Vendinger, hvordan jeg den 27 September 43 om Aftenen, det var en Mandag, skrev det Digt, hvis første Strofe lyder:

Kølige Striber af År
Nord for den Jord hvor jeg går
kom den med Mørket der kom,
Aftenens Stjerne mod Nord.
Ude i Himlen, men nær,
duver den ind i mit Blik,
blir til en Rytme der blidt
følger en Rytme af Skridt.

Nå, det var nu ikke *udelukkende* med de nye Slægter for Øje; jeg havde Lyst til at fortælle dig om en dejlig Dag, mod Nord på den cimbriske Halvø.

Hvad mine udvalgte Ungdomsdigte angår, der kommer i Folkeudgave på Athenæum, Forlaget der ellers kun udgiver gode Bøger, så kommer de snart, hæftet i gråt Karton og med Titlen trykt i rødt: "Krigere uden Vaaben." Bogen, der er på 48 Sider og trykt på godt Papir, er rigt dekoreret med Kommafejl af Kongelig Hofbogtrykker Bagge og bør ikke savnes på Reolen i noget dansk Hjem.

– Jeg har læst Førstekorrektur uden nogen videre Bevægelse. "Riget" er stadig ikke noget godt Digt, men blir dog stående. Sidste Vers i "Tak for dét –" plager mig, og der er en Linje i "Samme Motiv –" jeg er ved at blive sindssyg over. Ellers er der ikke noget epokegørende ved det lille Værk. Jeg tvivler stærkt på, at det kan nå at komme ud til berammede 15' Oktober. Men måske til 1' November.

Lad mig ellers håbe du har det godt og hævder din Personlighed overfor Sct. Olsen. Hvis min Feber ikke viser sig igen, rejser jeg nok herfra først i næste Uge. Breve modtages stadig. Og så holder du dig vel i Kontakt med min Telefon?

Hilsen til Olsen og til dig
Morten.